

ת"פ 7917/07/14 - מדינת ישראל נגד אביחי רפאילוב, מיכאל בייזר

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 7917-07-14 מדינת ישראל נ' רפאילוב ואח'

בפני
המאשימה מדינת ישראל
כבוד השופטת אליאנא דניאלי

נגד
הנאשמים
1. אביחי רפאילוב
2. מיכאל בייזר

גזר דין

הנאשמים הודו בכתב אישום אשר על פיו בתאריך 28.11.13 החזיקו ברכב 1,000 ₪ במזומן, משקל אלקטרוני וכן 3 שקיות ניילון אשר בכל אחת מהן ערכת עישון הכוללת שקית ובה חומר מסוג פי.בי 22 (נייס גאי), מצית, ניירות גלגול ומבחנה.

כן הודו כי קודם לתפיסתם מכרו לשוטרת שקית דומה.

ראיות התביעה הוגשו בהסכמה ומטיעוני הצדדים הובהר כי מאחר שלא נבדקה תכולת השקית שנמכרה לשוטרת, לא הוכח החומר אשר מצוי בה ולפיכך הנאשמים לא מואשמים בכל עבירה הנוגעת לעצם המכירה.

אשר על כן העבירה בה הורשעו הנאשמים על פי הודאתם הינה העבירה אשר יוחסה להם בכתב האישום שהינה ניסיון לסחור בחומר מסכן, הוא החומר אשר נתפס ברכב.

לבית המשפט הוגשו כל ראיות המאשימה ולאחר שנטענה טענת אין להשיב לאשמה ונדחתה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרה המאשימה להשית על הנאשם 1 מאסר אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס, ואילו על נאשם 2, מאסר על תנאי וקנס בלבד.

ב"כ הנאשמים עתרו להשית על הנאשמים שניהם מאסר על תנאי וקנס.

תחילה ייאמר באשר לעבירה בה הודו והורשעו הנאשמים כי מדובר בעבירה במסגרתו של חוק חדש יחסית אשר נחקק בכנסת ואשר נועד להוות הליך ביניים במסגרתו תוכל המדינה לאכוף איסור מכירת חומרים אשר הפצתם נאסרה וזאת בטרם יעברו כל הבדיקות והבחינות לשם הכנסתם לפקודת הסמים המסוכנים.

עמוד 1

החוק נחקק בעקבות המציאות במסגרתה עובדו ושונו סמים לפורמולות אשר לא נכנסו לגדרה של פקודת הסמים המסוכנים ובכל זאת נמצא כי מדובר בחומרים אשר השפעתם דומה להשפעת הסמים ולפיכך פגיעתם האפשרית הינה קשה.

מדובר בחומרים אשר באופן יחסי אינם יקרים ואשר לפיכך נצרכים על ידי צעירים רבים, כשבמעשה זה עלול להיגרם לאותם צעירים נזק רב.

המחוקק באמצעות חוק זה מחד איזן את הרצון לאכוף את איסור המכירה להבדיל מאיסור ההחזקה אשר אינו מצוי בחוק זה, ומאידך הקל בעונש באופן משמעותי ביחס לחומרים המוגדרים סמים ממש, וקבע רף ענישה מקסימלי בן 3 שנים לעבירה זו.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך חברתי המוגן שהינו ההגנה על שלום הציבור ומניעת נזקי החומרים המסוכנים והמסכנים, ברציונל החקיקה המפורט לעיל ובענישה הנוהגת.

כן יש להתחשב בנסיבות ביצוע המעשים. בענייננו אין להתעלם מכך שמדובר בניסיון מכירה בלבד, וב-3 שקיות אשר נתפסו.

אשר על כן ובהתחשב בנסיבות שלעיל ובפסיקה הנוהגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר על תנאי וכלה במספר חודשי מאסר.

באשר לגזירת העונש בתוך המתחם יש להתחשב בכך שהנאשמים שלפניי לקחו אחריות והודו וכן בגילם הצעיר ובהיעדר עבר פלילי.

עיינתי בפסיקה אותה הגישה המאשימה ואני מוצאת כי ככלל מדובר במי שאינם נעדרי עבר פלילי, או בנסיבות של סחר ממש או בהחזקה בכמות גדולה בהרבה מהכמות הנקובה בכתב האישום שלפניי.

נוסף על כך איני יכולה להתעלם מטענות ב"כ הנאשמים בסיום פרשת התביעה.

אף שבסופו של יום הודו הנאשמים בכתב האישום כפי שהוא הרי שבית המשפט נחשף לראיות ובמסגרתן להיעדר חקירת הנאשמים ולהיעדר אזהרתם בדבר החזקת השקיות.

בסופו של יום ניצבים בפני בית המשפט שני נאשמים צעירים אשר זוהי הסתבכותם הראשונה בפלילים.

לא למותר לציין כי מאז המעשה אותם ביצעו, חלפו כמעט שנתיים ולא נטען כי נפתח נגדם תיק פלילי נוסף.

לפיכך, יש לקוות כי אכן למדו את הלקח ממעצרים ולאפשר להם לעלות על דרך הישר באופן אשר יבוא לידי ביטוי בענישה.

עם זאת, מאחר שמדובר בעבירה המבוצעת ככלל לשם בצע כסף, אני סבורה כי האיזון בענישה יש בו כדי לבוא לידי

ביטוי הן במשך המאסר המותנה שיוטל עליהם והן ברכיב הכספי.

עוד יצוין כי הגם שלכאורה חלקו של נאשם 1 גדול יותר מחלקו של נאשם 2, לא מצאתי לנכון להבחין ביניהם בגזירת העונש.

אשר על כן אני גוזרת על הנאשמים את העונשים הבאים:

1. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים לבל יעברו עבירה על חוק המאבק בחומרים מסכנים או על פקודת הסמים המסוכנים.
2. 3,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מ-1.11.15 ובכל 1 לחודש שלאחריו.
לא ישולם אחד התשלומים במועדו יעמוד הקנס כולו לפירעון מיידי.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי כחוק.

ניתן היום, ד' תשרי תשע"ו, 17 ספטמבר 2015, בנוכחות הצדדים.